

Oğlan ve amur Zıpzıpzı

Ebru Mina TOMURCUK

Oğlan ve amur Zıpzıpı

Ebru Mina TOMURCUK

Parlak bir cumartesi sabahı Sam mavi lastik çizmelerini giydi ve kırmızı sırt çantasını kaptı. Koyun yanındaki mangrova gidiyordu; ağaçlar orada doğrudan suyun içinden büyüyordu. Defteri cebine sokulmuş, çizim yapmaya hazırdı. Sam, özellikle hayvanların, işlerin nasıl yürüdüğünü keşfetmeyi çok severdi. Bugün yeni bir şey görmeyi umuyordu.

Mangrov, kökler ve çamurdan oluşan bir karmaşaydı; minik yengeçlerle kaynıyor, kuşlar cıvıldıyordu. Sam tahta yürüyüş yolunda dikkatle ilerleyip sığ suya baktı. Hava tuzlu ve yeşil kokuyordu. Bir yengecin kısılcacını sallamasını izlemek için çömeldi. Sonra bir kökün yanında bir şey su sıçrattı ve Sam donakaldı. Bir balık çamurun üstüne çırpınıyordu!

Ama bu balık sadece çırpınmıyordu. İki güçlü ön yüzgeciyle kendini yukarı itti ve minik bir kertenkele gibi öne doğru süründü. Patlak gözleri başının üstündeydi ve sağa sola dönüyordu. Sam şaşkınlıkla soluğunu tuttu. "Yürüebiliyorsun!" diye fısıldadı. Balığın kahverengi ve yeşil benekli derisi çamurla bütünleşiyordu. Yürüyen, göz kırpan bir çakıl taşına benziyordu.

Çamur zıpızıpı durdu, kuyruğunu salladı ve sonra yüzgeç-bacaklarıyla çamurun üzerinde kaydı. Sam sessizce onu izledi, çizmeleri şapır şupur ses çıkarıyordu. Balık, minik parmak izleri gibi küçük bir iz bıraktı. Bir su birikintisinin yanında durup su yuttu. Sam defterini açıp komik balığın resmini çizdi. Şöyle yazdı: "Çamur zıpızıpı yüzgeçleriyle yürür. Gözleri tepede. Çamurda yaşar."

Lee Bey adında bir park görevlisi yanlarından geçerken Sam'in izlediğini gördü. "Bu bir çamur zıpzıpı," dedi gülümseyerek. "Bir süre su dışında yaşayabilen bir balıktır. Yüzgeçleri bacak gibi çalışır ve derisinden ve ağzında tuttuğu sudan nefes alabilir." Sam'in gözleri kocaman açıldı. "Yani çamura uyum sağlamış!" dedi. Lee Bey başını salladı. "Aynen öyle."

Sam bütün sabahı çamur zıp-zıpını izleyerek geçirdi. Minik böcekleri yakalamak için çamurun üzerinde sıçradı. Zıplamak için kuyruğunu çevirdi. Bir gölge geçince bir yuvaya fırladı. Sam gözlerinin çamurun üstünde periskop gibi nasıl kaldığını fark etti. Etrafındaki kökleri, sığ suyu ve çamurlu kıyıyı çizdi. Defteri çizimler ve notlarla doldu.

Eve dönerken Sam'in aklı fikirlerle doluydu. Arkadaşlarına çamur zıpzıpının ne kadar akıllı olduğunu göstermek istiyordu. "Bir maket yapabilirim," diye düşündü. "Bütün mangrov yaşam alanının bir maketini!" Çamuru, kökleri, suyu ve ortada küçük bir çamur zıpzıpını hayal etti. Evde bir ayakkabı kutusu, kil, dallar ve boya topladı. Annesi ona çamur için eski bir sünger verdi.

Sam bütün öğleden sonra çalıştı. Çamur yapmak için kahverengi boyayı kumla karıştırdı. Dalları kıvrıp kavisli kökler yaptı. Su için mavi bir birikinti boyadı. Çamur zıpızıpı için kili kullandı; tepesinde gözler için iki küçük tümsek yaptı. Bacak olarak minik yüzgeçler ekledi. Her parçayla maket daha gerçekçi oldu. Sam konsantre olurken dilini dışarı çıkardı.

Ertesi gün Sam maketini bir kutuda okula taşıdı. Arkadaşları Mia, Leo ve Zoe sırasının etrafında toplandı. "Bu ne?" diye sordu Mia, at kuyruğu sallanarak. Sam maketi nazikçe yere koydu. "Bu bir mangrov yaşam alanı," dedi. "Ve bu da bir çamur zıpzıpı." Patlak gözlü kil balığı işaret etti.

Sam çamur zıpzıpının yüzgeçleriyle nasıl yürüdüğünü ve derisinden nasıl nefes aldığını anlattı. "Gözleri tepede, böylece çamurda saklanırken tehlikeyi gözetleyebilir," dedi. Arkadaşları yaklaştı. "Bu harika!" dedi Leo, kızıl saçları sallanarak. Turkuaz gömlekli Zoe, "Gerçekten yürüyebiliyor mu?" diye sordu. Sam başını salladı. "Kendi gözlerimle gördüm."

Sonra Sam dallardan yaptığı kökleri gösterdi. "Kökler çamuru bir arada tutar ve balığa saklanacak bir yer verir," dedi. Her arkadaşının makete dokunmasına izin verdi. Mia kil çamur zıpzıpına nazikçe dokundu. "Tümsekli hissettiriyor," dedi. Sam gülümsedi. "Bu onun kamufleajı. Çamurla bütünleşir, böylece avcılar onu göremez."

Öğretmen Chen Hanım görmek için yanlarına geldi. "Sam, bu harika," dedi. "Bir yaşam alanının nasıl işlediğini göstermişsin." Sam'den bütün sınıfa anlatmasını istedi. Sam'in kalbi hızlı çarpıyordu ama ayağa kalktı ve net bir şekilde konuştu. Onlara mangrovu ve çamurda yürüyen komik balığı anlattı. Sınıf alkışladı ve Sam gurur duydu.

Okuldan sonra Sam ve arkadaşları birlikte mangrova gitti. Sam onlara çamur zıpzıpını gördüğü yeri gösterdi. Sessizce beklediler. Kısa süre sonra patlak gözlü küçük bir kafa bir yuvadan dışarı çıktı. Çamur zıpzıpı, yüzgeç-bacakları hızla hareket ederek çamurun üzerinde sıçradı. "İşte orada!" diye fısıldadı Zoe. Suyu geri düşene kadar izlediler.

Eve dönerken Leo, "Ben de bir maket yapmak istiyorum," dedi. Mia çamur zıpzıpını çizmek istedi. Sam mutlu hissetti. Sevdiği bir şeyi paylaşmıştı ve arkadaşları da heyecanlanmıştı. "Doğa sürprizlerle doludur," dedi. "Sadece dikkatlice bakmalısın." Yakında mangrova tekrar gitmeye hep birlikte karar verdiler.

O akşam Sam maketini odasındaki bir rafa koydu. Yüzgeç-
bacaklı ve patlak gözlü kil çamur zıpzıpına baktı. Hayvanların
yuvalarına kaç farklı şekilde uyum sağladığını düşündü.
"Keşfedilecek daha çok şey var," dedi kendi kendine. Defterini
aldı ve yeni bir sayfa açtı, bir sonraki maceraya hazır.

Sam doęanın zekice uyumlarla dolu olduęunu öğrendi. Bir balık çamurda yürüeyebilir. Kökler bütün bir dünyayı bir arada tutabilir. Ve öğrendiklerini paylaşmak onu daha da eğlenceli hale getirir. Maketine gülümsedi ve fısıldadı: "Teşekkürler, çamur zıpızıpı." Sonra ışığı kapattı, yarınki keşiflere hazır.